

[Ole Donner]

det vil især være urimeligt over for erhvervslivet, at man vil tvinge dem til sådan noget.

Med hensyn til det dagsordensforslag, der er fremsat af Socialdemokratiet, og som tilsyneladende får støtte fra samtlige partier i Folketinget, må vi sige fra Fremskridtspartiets side, at vi ikke kan stemme for det.

Hr. Gade nævnte spørgsmålet om, hvorvidt man burde have foreslået en mistillidsdagsorden til regeringen i dag. Hvis der var kommet en sådan mistillidsdagsorden, ville Fremskridtspartiet ikke have kunnet støtte den, for efter et valg – og det ville jo komme, hvis der blev udtrykt mistillid til regeringen – ville det efter al sandsynlighed være de samme ministre, der sad på de samme pladser, og det ville altså ikke løse noget problem. Det alene er en god grund til ikke at stemme for en mistillidsdagsorden.

I øvrigt ser Fremskridtspartiet hellere, at man lever op til dommen og får klaret sagen af og samtidig får undersøgt, hvem der har ansvaret for, at det er gået, som det er gået. Fremskridtspartiet vil gerne være med til at løse denne opgave, og derfor fremsætter vi vores eget dagsordensforslag. Vi mener, at de firmaer, hvor der ikke er tvivl, skal have deres penge tilbage. Der skal ske så ligelig og retfærdig en fordeling som overhovedet muligt. Derfor mener vi, at der burde optages forhandlinger med erhvervslivets parter og forbrugerne, for det er jo rigtigt, som det også er fremført her i dag, at en række firmaer har væltet ambien over på forbrugerne, og derfor burde forbrugerne have noget af den igen i form af skattelettelser.

Vi mener altså, at man skulle optage forhandlinger og så forsøge at få gennemført en lovgivning, sådan at man kan få stoppet den mulighed, der i øjeblikket er for, at folk selv kan modregne. Det forstår vi godt regeringen gerne vil, men man skulle efter vores opfattelse først optage forhandlinger for at finde en forligsmæssig løsning. Det måtte kunne lade sig gøre at finde en sådan løsning. Derfor vil jeg gerne på Fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at optage forhandlinger med repræsentanter for erhvervsliv og forbrugere med det formål inden årets udgang at nå frem til en holdbar forligsmæssig løsning, der kan danne grundlag for en

juridisk og sagligt korrekt lovgivning om tilbagebetaling af den berettigede del af de ulovligt opkrævede arbejdsmarkedsbidrag.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 43).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motive-ret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg har bedt om en kort bemærkning for at præcisere hr. Ole Donners citat af hr. Ole Espersen, hvor hr. Ole Donner sagde, at hr. Ole Espersen havde givet udtryk for betænkelighed i forhold til antallet af domstolssager. Det, hr. Ole Espersen gjorde, var, at hr. Ole Espersen citerede fra dommen, hvor den danske regerings repræsentant over for EF-Domstolen har fremført, og jeg citerer fra side 13 i dommen:

»Hvis blot en brøkdel af de 150.000-200.000 virksomheder, der betaler arbejdsmarkedsbidrag, som i øvrigt er blevet overvæltet på forbrugerne, skal have prøvet tilbagebetalingskrav, vil det medføre det danske domstolssystems sammenbrud.«

Så vi kan sige, at betænkelighederne var ikke hr. Ole Espersens, men jeg er sikker på, at hr. Ole Espersen på samme måde som jeg deler de bekymringer, regeringen har givet udtryk for her, hvis dommen fik det udfald, som den rent faktisk har fået.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil bare sige tak til hr. Ole Donner for Fremskridtspartiets illustration af, hvorfor vi havde den lange drøftelse i formiddags. Realiteten er altså, at Fremskridtspartiet ikke har ønsket handling i dag. Derfor brugte partiet talletiden til at tale imod Socialdemokratiet i stedet for imod regeringen i ambidebatten.

Jeg kan så forstå, at man har stillet forslag om en rigsretsundersøgelse. Det skal vi debattere senere i dag, men jeg kan forstå på hele tonen i Fremskridtspartiets argumentation imod en mistillidsdagsorden, at rigsretssagen